

VOORAF

DICK DE JONG

Het lijkt een vastgeroeste mening dat boeren (en schippers en nog veel meer mensen uit bepaalde beroepsgroepen) altijd klagen. Klagen lijkt erbij te horen. Als een vast patroon in ons dagelijks bestaan. Maar dat is helemaal niet eerlijk. Ondanks de dagelijkse zorgen moeten we ons realiseren dat we in een geweldig land leven, met een zeer hoogstaand welvaartsniveau. Dat we alles hebben dat we ons maar kunnen wensen. Natuurlijk zijn er ook zaken, waar we naar blijven verlangen. Dat is maar goed, want dat is immers vermaak. 'Bezit van de zaak is 't eind van 't vermaak' luidt het spreekwoord. Overigens vinden we iets van dat aanhoudende klagen van de boeren nergens terug in de spreekwoordenliteratuur. Wel en andere: 'Als de boeren niet meer klagen nadert het einde der dagen'. Dus wat moeten we doen: blijven klagen!

NOVEMBER

NAAR J.C. BLOEM

Het regent, want het is november.
Weer keert het najaar dat belaagt
het hart, dat droef en steeds gewender,
zijn heimelijke pijnen draagt.

En in de kamer, waar gelaten
het daaglijks leven wordt verricht,
schijnt uit de troosteloze straten
een ongekleurd namiddaglicht.

De jaren gaan zoals zij gingen,
er is allengs geen onderscheid
meer tussen doof' herinneringen
en wat geleefd wordt en verbeid.

Verloren zijn de prille wegen
om te ontkomen aan de tijd;
altijd november, altijd regen,
altijd dit lege hart, altijd.

COLUMN

HENK BOVEKERK SR

ROMANTIEK

Koeien melken is al veel ouder dan de weg naar Kralingen. In een artikel in dagblad Trouw schreef de redactie wetenschap dat 'de mens zeventuizend jaar voor Christus voor het eerst het melkkrukje gebruikte'.

Men omringde zich al eerder met koeien maar dan voor het vlees.

Hoe kom je voor deze column zo opeens bij het melken van koeien terecht? Liepen er ver in november nog koeien buiten dan gingen dagloners- het werd oogluikend toegestaan- midden in de nacht in de polder melken. Welkom, om er een kaasje van te maken...

Ik herinner me dat mijn vader op een ochtend met een glimlach zei dat hij voor niets naar onze koeien was gegaan, ze waren al gemolken: het zogeheten Katrijn-melken.

Als schooljongen moest ik in de zomervakantie 's ochtends vroeg mee om koeien melken. Dat was, denk ik, het moment waarop ik besloot niet 'door te leren' voor boer. De enige romantiek die ik me herinner was het geluid van boerenkarren met rammelend melkgerei en de stemmen van de boeren. Verder was de aarde nog volkomen duister!

GETIJDENBOEK

Het houden van vee is al een heel oude bezigheid van de mens. Een voorbeeld is deze tekening, die overigens moet worden beschouwd als een 'jonkie'. Toch stamt deze al uit 1410. Het is een afbeelding in het Getijdenboek dat werd gemaakt in opdracht van de Hertog van Berry. Het is gedeeltelijk vervaardigd door de befaamde miniatuurschilders de gebroeders Van Limburg. Van de 66 grote miniaturen zouden er 35 van hun hand zijn en 25 van de 65 kleinere worden door moderne onderzoekers eveneens aan hen toegeschreven.

Een getijdenboek is een boek dat leken in de middeleeuwen gebruikten voor hun privédevotie (= vrome aanbidding). Getijdenboeken waren geënt op het in kloosters door monniken voor het koorgebed gebruikte brevier (= gebedenboek). De gebeden werden op vaste tijden van de dag uitgesproken en werden (horae, uren) genoemd. Deze afbeelding toont een varkenshoeder. Niet voor niets is links achter een deel van een kasteel te zien. Bij dergelijke gebedenboeken was het belangrijk dat de gebruiker en passant ook even kon genieten van zijn eigen rijkdom, in dit geval het kasteel.

DE PINKEVEERSEBRUG

Het Pinkeveer is een eeuwenoude tolveerverbinding over de Giessen, tussen Giessen-Nieuwkerk en Neder-Slingeland. Al in de 16^e eeuw kon men hierdoor met de postkoets vanuit Gorinchem naar Schoonhoven en Gouda reizen. In 1883 werd de veerdienst vervangen door een houten tolbrug. In 1910 is het oude veerhuis afgebrand en in 1912 kwam er een nieuw voor in de plaats.

In de loop van de 20^e eeuw heeft de tolbrug zijn functie verloren door ontsluiting van het gebied door provinciale wegen en

sindsdien wordt de brug vooral gebruikt door fietsers en wandelaars. De toegang tot de brug is versmald zodat deze niet meer te gebruiken is door ander verkeer. Pinkeveer, ook wel geschreven als Pinkenveer, is de naam van het buurtschap Neder-Slingeland, ooit een zelfstandige gemeente. Het buurtschap dankt haar naam aan een oversteekplaats voor pinken, eenjarige runderen, die hier over de Giessen werden gezet.

Mede omdat het onderhoud van houten bruggen duur is, doordat de levensduur van hout nu eenmaal korter is dan van metaal, wilde het Waterschap Rivierenland de brug gaan vervangen door een nieuw exemplaar. Intussen zijn de omwonenden en de Geschiedkundige Vereniging Giessenburg en Schelluinen hiertegen in verzet gekomen. Dit was voor het bestuur van de Gemeente Molenlanden aanleiding om de plannen tot vervanging voorlopig uit te stellen. Hiermee is een van de markante plekken in de Alblasserwaard even uit de gevarenzone.

▲ Veerhuis   ▲▲ Pinkeveersebrug

NAJAARSMARKT IN GORKUM

INLEIDING

Het overzetten van pinken tussen Slingeland en Giessen-Nieuwkerk was vooral ook van belang voor de Gorkumse veemarkt. Huib de Kok schreef in zijn onvolprezen standaardwerk *Boer en Boerderij* over deze markt, dat we hier nog eens weergeven. Het boek is overigens nog te koop: € 35,--.

DE GROTE 'MART'

Vroeger werd ieder maandag in Gorkum veemarkt gehouden. Daarnaast waren er begin november de grote najaarsmarkten. Dat waren evenementen waar iedere boer naar toe moest. De grote of Sint-Hubertusmarkt werd gehouden op de eerste maandag en dinsdag na Allerheiligen (1 november) en Allerzielen (2 november), welke dagen kerkelijk werden vastgesteld. Tien dagen eerder was op vrijdag de kleine markt gehouden, de Sint-Maartensmarkt. Veertien dagen na de grote markt werd nog de - veel minder bezochte - Scheimart gehouden.

In vroeger tijd kreeg ook iedereen die bij de boer in dienst was vrijaf voor de grote markt. De meiden en knechten hadden daar hun jaarlijkse ontmoetingsplaats. Op de veemarkt zullen ze zich maar amper vertoond hebben. Voor hen was de tegelijk met de markt werd gehouden kermis de gebeurtenis van het jaar. Dat het daar wel eens ruig aan toe ging, blijkt uit het feit dat 's zondags voor de kermis de plattelandsdominees een waarschuwend woord tegen het losbandig gedrag lieten horen. Veel van de jongelui, ook knechten en meiden, kwamen soms pas 's morgens 'tegen melkestijd' thuis.

Ver voor de Tweede Wereldoorlog was dat allemaal al veranderd. Men had ook op andere tijden en plekken vertier gekregen, zoals het op gang gekomen verenigingsleven.

Maar de grote markt bleef op de boeren toch aantrekkingskracht uitoefenen. Men was even weg uit het dorp, ontmoette weer eens een oude kennis en verkeerde voor een paar dagen in een andere sfeer.

▲ Publicatie uit 'Boer en Boerderij' van Huib de Kok.

heel gewoon. Daar werd dan wel eens een glaasje meer gedronken, maar afgezien van een rood hoofd en een wat wazige blik, had die drank op het gedrag van de meeste boeren nauwelijks invloed. Ze bleven zichzelf en stoorden zich allerminst aan de Gorkumse burgerij.

FEESTVIÉRDERS

De paardenmarkt was op maandag. Er kwam dan ruig volk van heinde en ver. Er waren altijd wel schermutselingen, want velen hadden en slok op. Enkele feestvierders, die uiteraard ook onder de boerenbevolking te vinden waren, paktten op die maandag de kans om er eens flink tegenaan te gaan.

Ook door de boeren, die hoofdzakelijk op de veemarkt kwamen, werd nogal eens een stugge borrel gedronken. Het was gebruikelijk dat degene die op de markt een koe verkocht bij het afrekenen op een borrel of een biertje trakteerde. In plaats van 'proost' zei de verkoper daarbij 'de zegen'. Als er niet werd gedronken, gaf men een gulden of een daalder zegengeld.

Sommige boeren die thuis nooit in een café kwamen, braken dat taboe tijdens de grote markt. Thuis werd er wel eens een brandwijnkje, een schilletje of citroentje gedronken. Tijdens de Gorkumse markt was een bezoek aan een café

OPKNAPPERTJE

Een boer zag er bij een bezoek aan de markt opmerkelijk anders uit dan de stadse burger. Moeder de vrouw die haar echtgenoot 's morgens programmeerde en lanceerde, wilde dat hij een beetje netjes voor de dag kwam. Niet in zijn daagse of vuile kleren. Hij ging dus van huis in een opknappak', ook wel 'het tweede grijs' genoemd. Omdat het op de najaarsmarkt bijna altijd guur en nat weer was, droeg hij ook een overjas. Niemand haalde het in zijn hoofd om zijn zondagse kleren aan te trekken terwijl hij tussen tal van van de zenuwen doorlopend los flodderende koeien verkeerde.

▲ Uit: Gorinchem in vroeger jaren van Bert Stamkot.

Omdat een boer vroeger vaak zijn leven lang met een 'dikke jas' deed, kan men zich wel voorstellen dat zo'n jas wel enkele modes achter liep. Een bonker (zwarte of grijze dikke driekwartsjas) viel niet zo uit de toon. Zo'n jas was al wat moderner. Maar men zag ook boeren met een duffelse jas, een dikke en meest langharige lange jas, stammend van voor hun geboorte. De meeste duffels waren grijs of zwart, maar je zag er ook van die geelbruine exemplaren tussen. Dat waren dan boeren uit het Gelderse of Brabantse, of hooguit van Schelluinen of Hoornaar, want de Binnenwaardse boeren waren stemmiger 'bejast', met donkere kleuren.

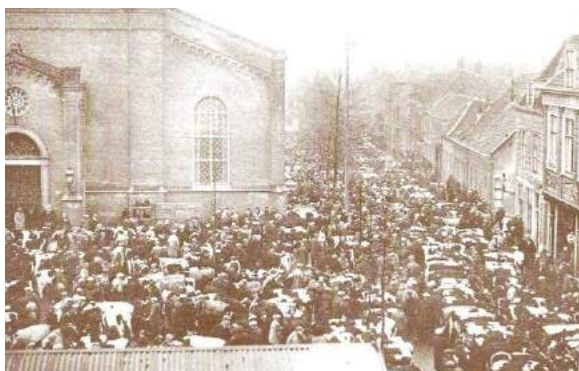
Dan zag je ook nog een enkele friese jas, een zwart, glad, strak en lang exemplaar met een fluwelen kraagje. Bij de aanschaf was dit een deftige jas geweest, die heel wat kaas- of melkgeld had opgeslokt. Maar door de loop der jaren was het kledingstuk en het kraagje wat minder geworden, vaalgroen, wat zo'n boer een wat bemoste aanblik gaf.

Als schoeisel werden gele klompen gedragen. De broekspijpen in de sokken. Klompen voor de veiligheid tegen de scherpe koeienpoten en tegelijkertijd om geen natte voeten te krijgen in de nauwe, tot marktplaats omgetoverde straten.

► Bij veel aanvoer stond ook vee rond de kerk.

IN DE WINKELSTRATEN

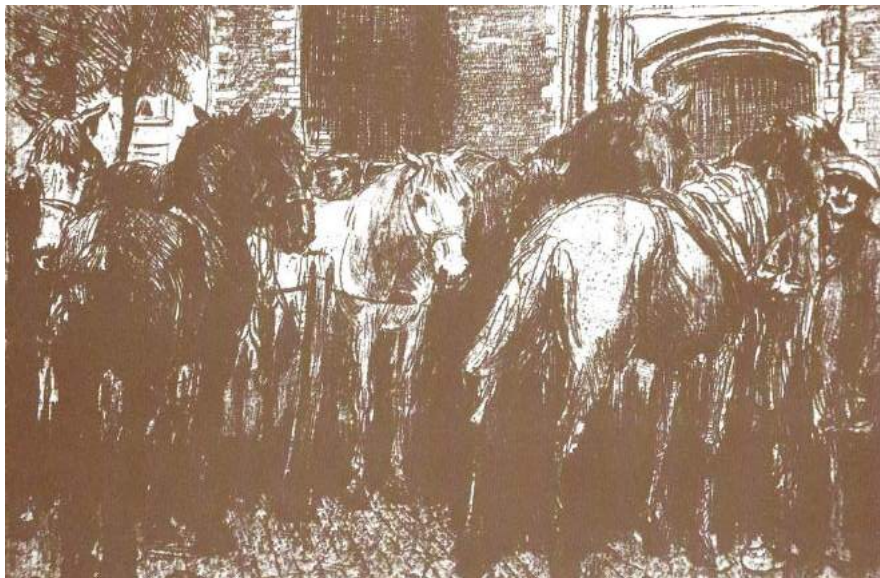
Het meeste vee stond in de Haarstraat en de Kruisstraat. Als er veel aanvoer was, stond het vee ook nog in de Arkelstraat, de Hoge Torenstraat, achter de kerk en op het Zusterhuis. In de omringende steegjes en ook op het Zusterhuis werden de paarden aan de hand gedraafd als ze aan een aspirant koper getoond werden.

De café's in de stad draaiden op volle toeren. Enkele neringdoenden in de marktstraten richtten hun werk- en winkelruimte er speciaal voor in. Ze vlijden een laag stro op de vloer en verkochten erwtensoep, warme worst, koffie en limonade. Voor de viswinkel in de Kruisstraat stond men in de rij. Op het marktplein bij de Grote Kerk stonden ook altijd kramen van kooplieden met touw, koedekken, spenzalf en alles wat de boer maar nodig had.

Het koekslaan was onder de boeren een geliefde sport. De flarden van de kapotgeslagen peperkoek gingen als trofee mee naar huis. Er was geen boer die ook nog niet een pak janhagel voor bij de koffie mee naar huis nam.

Men was op zo'n dag al vroeg op geweest en van al het geslenter had men honger en daarna dorst gekregen. Begrijpelijk, want wie zou er geen dorst krijgen na zo'n stuk of vier gebakken bokkingen die achter de koeien uit een krant werden opgegeten.

◀ Tekening van de Paardenmarkt van de artistieke belastingontvanger van Gorinchem W.J. Dingemans.

VEEL BEKIJKS

Als er gehandeld werd stonden de burgers met open mond het tafereel gade te slaan. Tijdens het loven en bieden klapte men in elkaars handen dat het een lieve lust was. Altijd werd overvraagd en te weinig geboden. "Geef me geluk", werd er dan geroepen. Als men geluk gaf en kreeg, dus de koop gesloten was, werd dit nog eens bezegeld met een enorme klap. Als een koopman nijdig werd op een wat naar zijn zin te taaie bidder, sloeg hij zijn tegenpartij soms bijna de arm uit de kom.

Er gaat een verhaal over een bedeesd boertje, die bemerkte dat hij voor een koe eigenlijk veel te veel bood, en wilde terugkrabbelen. Hij zei dat hij 't er nog even met zijn zwager over wilde hebben. De rappe koopman gaf het ventje een daverende klap op zijn hand en zei: "Dan zal ik je eerst nog maar geluk geven, dan kun je voor mijn part je schoonmoeder er ook nog bijhalen". Kooplui konden ad rem zijn. Zo ging eens een losgebroken koe met zijn hoorns door de etalageruit van Koops z'n bandagewinkel. De benadeelde winkelier rende naar buiten en stelde de koopman van wie de koe was aansprakelijk. "Als ik voor zo'n akelig gaatje de ganse ruit moet betalen, dan wil ik 't volle plezier van mijn geld hebben", zei de koopman en sloeg met de knop van zijn stok de hele ruit aan diggelen.

Tijdens de grote markt was het vroeger ook kermis, zoals reeds vermeld. De jongelui en ook een enkele oudere liepen er nog wel eens heen als de markt op een eind liep. Soms bleef het bij een zuurstok voor de kleintjes of nuttigde men een maal poffertjes. Maar ook de evenementen op de Kalkhaven werden nog wel eens bezocht. De steile wand, de lachspiegels, de dikke dame en het kalf met de twee koppen. En altijd was er wel een jonge boer die de verleiding niet kon weerstaan om 'met de beer te vechten'.

DE RIT ER HEEN EN ANDERE MARKTEN

Vroeger kwam de boer met een paard en wagen naar de markt. Men spande dan uit bij Klaas Timmer in de Oude Lombardstraat of bij Sprenger en bij De Gier in de Bagijnenwalstraat. Maar de grote menigte uit de Alblasserwaard kwam op de fiets.

Heel vroeger ging men ook wel naar de Utrechtse veemarkt, naar 'Uitert' zei men toen. Dit waren voornamelijk de boeren uit het oosten en het noordoosten van de Alblasserwaard. De kooplieden en de boer zelf gingen er heen met hun gerij, maar het vee moest lopen, uiteraard begeleid door het personeel of de koeienleiders, mannen die er hun beroep van maken om vee naar de markt te brengen. Zeer vroeg in de morgen ging men al op weg. De route liep over de

'straatweg', de Bazeldijk, te beginnen bij Gorcum. Onderweg sloten zich steeds mensen aan bij de aangroeiende karavaan. Aan het begin van de eeuw woonde in Hoogblokland ene Hannes 'de Monica'. Zijn bijnaam zegt het al. Al spelend op zijn trekharmonica liep hij zingend voor de karavaan uit om de moederin te houden. Hij zorgde ook voor een brandewijntje.

Boeren uit het westen van de Waard waren aangewezen op Dordt, vanouds ook afzetplaats voor zuivel uit het westen. Men voer dan met de schouw naar Papendrecht en ging verder met de pont.

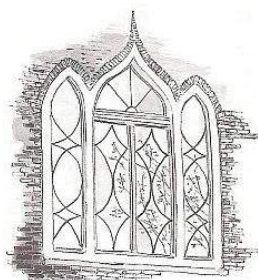
Gouda (Tergouw) had ook een weekmarkt, die wel bezocht werd door de boeren langs de Lek.

◀ Affiche uit: Tien eeuwen Gorinchem.

ENGELERAMEN

Dit onderwerp is al eerder aan de orde geweest in Boer & Hoeve. Een Engelenraam is een venster dat bestaat uit drie of meer ramen waarbij het middelste gedeelte hoger en breder is dan de zijramen. De ramen zijn rondom voorzien van kozijnwerk, maar kunnen ook gescheiden zijn door metselwerk. De bovenkant (bovenregel) van het middengedeelte heeft een ezelsrugboog, een driepasboog, een boog, een driehoek of is accoladevormig. De bovenregels van de zijramen zijn gelijkvormig en hebben een (spits)boog, zijn driehoekig, gebogen of accoladevormig. Ze komen vooral voor in de Zuid-Hollandse Waarden (Lopiker- en Krimpenerwaard) en de Utrechtse Waarden (tot aan Vinkeveen). Buiten dit gebied komen ze sporadisch voor zoals in Zevenhuizen en in Giessenburg.

Albert de Haan is op dit moment bezig met een onderzoek om alle Engelenramen in kaart te brengen. Van elk object worden foto's gemaakt en met de bewoners gesproken. De bedoeling is dat er een boek komt waarin alle Engelenramen staan vermeld. Ook een speciale website behoort tot de mogelijkheden. Voorwaarde is wel dat er financiering voor gevonden kan worden. Iedereen die waardevolle informatie heeft of boerderijen met engelenramen weet, kan contact opnemen met albertdehaan@kpnmail.nl, telefoon 0182-503932.

- ◀ Tekening van een veel voorkomend soort engelenraam
- ▶ Voor zover bekend het enige in de Alblasserwaard voorkomende engelenraam, in Peursum, gemeente Molenlanden.

Over de herkomst van het engelenraam staat iets in het routeboekje Tureluren en Flierefluiten in het Groene Hart (Pim Steenbergen):

Als gevolg van een groeiende wereldmarkt nam tussen 1880 en 1920 de kaasproductie enorm toe in onze streek. Het succes vertaalde zich naar investeringen in vaak nieuwe boerderijen. Zeer veel boerderijen in onze streek stammen uit deze periode. Ook ontwikkelingen in de bedrijfsvoering (andere manier van stallen) en het wonen (meer behoefte aan leefruimte) zorgden voor een omwenteling. Onder invloed van de nieuw verworven rijkdom verschenen druk geor-

namenteerde boerderijen in de polders. Zelfs invloeden van stadse bouwstijlen bereikten het platteland. Een vooraanstaande architect als Cuypers gebruikte een klassiek ontwerp van de Italiaan Sebastiaan Serlio (1475–1554) bij de bouw van het Rijksmuseum. De effecten waren overal zichtbaar, want het destijds modieuze element de serliana, een boog steunend op pilaren met 2 rechte zijramen vond overal navolging, ook in de boerderijbouw.

In een halve eeuw daarna evolueert dit engelenraam via vele rondboog-, spitsboog- en hoekige toepassingen tot een kenmerkend bouwelement op het platteland. Door de ontwikkeling van dit bijzondere raam in de verschillende uitvoeringstypen zijn ze vrij nauwkeurig te dateren. Verbetering van technieken en toepassing van gietijzeren roeden maakten steeds fraaiere rondingen mogelijk. In de jaren '20 van de vorige eeuw eindigt deze bouwhype tenslotte in de Amsterdamse schoolstijl met hoekige drielichtvensters.

PROJECT DIGITALE BEELDBANK

In de vorige editie ging het over de stand van zaken rond dit project. Intussen is een aantal foto's weer aan de slag gegaan. Deels al bestaande vrijwilligers, die nog een stuk voor hun rekening willen nemen. Daarnaast zijn oproepen geplaatst in diverse regionale kranten en andere media en ook die hebben leuke reacties tot gevolg. Kortom, het project draait weer op volle toeren. Mogelijk heeft ook u interesse om mee te doen met de afronding van dit project; neem gerust vrijblijvend contact op. Zie onderstaand het uitgegane persbericht en daarnaast een aantal tijdens het project gemaakte foto's

BEELDBANK BOERDERIJEN VORDERT

Het op de foto zetten van meer dan 2.500 boerderijen blijkt een hele klus. Dat heeft de Stichting Boerderij & Erf Alblasserwaard-Krimpenerwaard-Vijfheerenlanden inmiddels ook wel ontdekt. Op dit moment is meer dan de helft klaar en aan de rest wordt hard gewerkt. De stichting komt graag in contact met fotografen, die willen mee helpen alles compleet te maken en af te ronden.

VRIJWILLIGERSWERK

In elk van de drie werkgebieden is nog het nodige te doen. Daarom zou de stichting B&E AKV graag in contact komen met een paar enthousiaste mensen, die graag in de buitenlucht zijn en het leuk vinden om daarbij foto's te maken. De bedoeling is dat het fotograferen zoveel mogelijk vanaf de openbare weg gebeurt, maar als de eigenaar van de boerderij het goed vindt, mag dat natuurlijk ook op het erf.

GOEDE ORGANISATIE

De fotografen krijgen een legitimatiebewijs en beschikken over brievenbusflyers, zodat de bewoners en eigenaren van de boerderijen weten wat er gaande is. Het werk gebeurt aan de hand van adreslijsten. Als er een adres niet tussen staat en er is wel duidelijk sprake van een boerderij of een voormalige boerderij, dan kan de betreffende fotograaf die gewoon toevoegen.

BEELDBANK BOERDERIJEN

Het is de bedoeling dat er van elke gefotografeerde boerderij een foto in de beeldbank van de Stichting wordt opgenomen. Dan kunnen ze worden bekeken door iedereen die zich bezig houdt met iets in de directe omgeving van de boerderij, bijvoorbeeld een vergunningaanvraag of een verandering. Dat is heel belangrijk in de huidige tijd, waarin de samenleving zich steeds sneller ontwikkelt.

BOERDERIJEN STAAN ONDER DRUK

Het zal niemand ontgaan dat met name de boerderij op dit moment sterk onder druk staat. Alleen al door de stikstofproblematiek moet een aantal boerenbedrijven stoppen. Dat betekent dat markante boerderijen gaan verdwijnen uit het veenweidelandschap. Niet alleen oude, maar vooral ook nieuwere boerderijen moeten een andere bestemming krijgen. En die bestemming moeten passen in het landschap en zeker niet storend zijn. Hierbij een adviesfunctie vervullen is een van de belangrijke taken van Boerderij & Erf AKV.

KRIJGT U ER OOK ZIN IN?

Heeft dit artikel u nieuwsgierig gemaakt? Neem dan contact op met het secretariaat van Boerderij & Erf AKV, Paul Eikelenboom (Sluis 57, 2964 AT Groot-Ammers, 0184-661425 / 06-53759618) of stuur een mail naar secretariaat@boerderijenerf.nl. Op verzoek stuurt hij u graag een lijst van wegen en gebieden waar nog foto's gemaakt moeten worden. De klus moet 1 april 2022 geklaard zijn.

PROJECT VRIJKOMENDE AGRARISCHE BEBOUWING

Jaarlijks beëindigen op dit moment circa vijftien agrariërs in de Alblasserwaard hun bedrijf. Het grootste deel van deze bedrijven ligt in de Gemeente Molenlanden, deels aan ruilverkavelingslinten. Dus gaat het dan om relatief nieuwe boerderijen. Wat de gemeente op vrijkomende locaties in de ruilverkaveling wel en niet toestaat, moet binnenkort duidelijker worden.

Als dit beleid is bepaald kunnen wij als stichting aan de slag om een reeks voorbeelden aan te dragen, die hierbinnen passen en die als leidraad kan gaan gelden voor een nieuwe bestemming. In welke vorm dat gaat gebeuren wordt momenteel doordacht.

herbestemming, restauratie, renovatie & nieuwbouw

Noordde 15 • 4223 PL Noordeloos • T 0185 96205 • info@lakerveld-noordeloos.nl
K.v.a. Handelsregister 270721 • IBAN0009 01 102 777 • IBAN NL 04 0300 0001 0043 77 • BIC RABNL33

WWW.LAKERVELD-NOORDELOOS.NL

Herbestemming Maria Johanna Hoeve Noordeloos

• deskundig
• vertrouwd
• persoonlijk

Dé makelaardij van de Alblasserwaard

Doerpstraat 65a 2969 AD Oud-Alblas • 0184 691556 • info@koolvandenoren.nl

WWW.KOOLVANDENTOREN.NL

BOERDERIJ & ERF

alblasserwaard - krimpenerwaard - vijfheerenlanden

secretariaat: Sluis 57 2964 AT Groot-Ammers

0184-661425 of 06-53759618

secretariaat@boerderijnerf.nl www.boerderijnerf.nl

REACTIE & SAMENSTELLING:

Dick de Jong

0622845889 djtekst@planet.nl

TEKSTWERK & CO

UITSMIJTER

Bij gebrek aan massa's kinderen is Sinterklaas dit jaar terecht gekomen in een boerderij. Daar laat hij zien niet alleen een kindervriend te kunnen zijn, maar dat hij ook aardig wil zijn voor koeien. Pakjes en gedichten zullen daarbij deze keer ontbreken, maar ongetwijfeld zijn er wel wat lekkere hapjes voor de dieren.

